

[Aksel Larsen.]

matematisk retfærdighed ved den nuværende valglov, når et parti kan have stemmer til indtil 3 mandater uden at blive repræsenteret. Jeg har faktisk den opfattelse, at der kunne laves et valgsystem uden tillægsmandater, hvor retfærdigheden blev omend ikke fuldkommen matematisk, så i hvert fald sådan, at man godt kunne godkende den ud fra demokratiske synspunkter, og det, den idé strandede på, var, at man fandt, at det ville blive for uoverskueligt for visse partier at vurdere, i hvilke kredse der ville være chance for, at deres kandidater ville blive valgt. Det har intet som helst med matematisk retfærdighed at gøre, at man gik bort fra den tanke, som vi var nogle stykker der havde beskæftiget os med at skaffe materiale til, og dette måtte siges, når det ærede medlem hr. Harald Nielsen nu i forglemmelse går hen og tror, at det var, fordi valgsystemet ikke kunne laves sådan, at der blev, omend ikke 100 pct. matematisk retfærdighed, så i hvert fald i høj grad retfærdighed. Jeg kan altså kun til dette sige, at jeg fortsat vil anbefale vort forslag om ændring i valgloven, hvad angår fordelingen af mandaterne.

Jeg har derefter nogle bemærkninger til det, der er sagt vedrørende den anden del af vort lovforslag. Det ærede medlem hr. Poul Sørensen tager fejl, når han tror, man har lov til at være medlem af et politisk parti uden at skulle stå til regnskab for det. Det ved vi jo godt, at det har vi ikke. De 400.000, der er i de politiske kartoteker, må stå til regnskab for det, hvis de er medlem af et parti, som efterretningstjenesten ikke sympatiserer med, og så kan det jo komme til at gå dem galt, det har vi fået tilstrækkelig mange eksempler på. Hvis det drejer sig om penge direkte fra den enkelte person til det politiske parti, er jeg faktisk ikke ude på at få disse personers navne offentliggjort; men jeg har været ude på at gøre det muligt for vælgerne at få oplysning om, hvorfra partierne har deres penge, og det kan de godt få at vide, selv om de ikke får en liste over alle partiers medlemmer eller over 10, 100 eller 100.000 enkelte, private bidragydere med 2 kr. eller 5 kr. pr. stk.

Det kan naturligvis være rigtigt, hvad det ærede medlem hr. Holger Eriksen sagde

noget om, at det ville i særlig grad have interesse at kontrollere, om partierne får penge fra udlandet, men dér må jeg tillade mig to bemærkninger. For det første: som vi alle sammen husker, har folketinget vedtaget — jeg stemte imod den — en såkaldt femtekolonnelov. Da lovforslaget blev fremsat fra regeringens side, var der en paragraf i det, der sagde, at det var forbudt politiske partier at modtage penge fra udlandet. Det var en af de få paragraffer i lovforslaget, der fandt nåde for mine øjne, og jeg sagde: det vil jeg godt stemme for. Derefter stillede jeg et spørgsmål om, hvorledes det forholdt sig med et bestemt partis forslag, der havde fået — jeg tror det var 60.000 dollars — til at udgive en bog med en bestemt politisk mening, der skulle fordeles gratis til så mange mennesker som muligt i landet; det var et medlem af dette ærede ting og af det ærede medlem hr. Holger Eriksens ærede parti, der var leder af det pågældende forslag. Da vi nåede til anden behandling af lovforslaget, var den paragraf forsvundet, eller rettere sagt, udvalget foreslog, at den skulle bortfalde, og så måtte jeg naturligvis stemme imod dette forslag fra udvalget, for jeg havde ikke noget imod, at den paragraf stod i loven. Det kan det ærede medlem kontrollere, hvis han ikke kan huske det.

Dernæst: det ærede medlem hr. Holger Eriksen siger, han troede, jeg var så sagkyndig, for der var dog en gang, da man i det kommunistiske parti forsøgte ved hjælp af et koben at fordele penge, der var kommet fra udlandet. Jeg husker udmærket godt den periode, og jeg tror nu ikke, man drømte om ved hjælp af det pågældende koben at fordele penge — jeg tænker ikke de lå i Ernst Christiansens skrivebord — men hvis det ærede medlem vil have noget at vide om det, bør han betænke, at dengang var jeg ikke medlem af nogen som helst ledelse i det kommunistiske parti, jeg var sådan et ganske beskedent lille menneske, og jeg havde ikke nogen som helst viden om, hvorfra partiet fik sine penge, ud over at jeg betalte mit kontingent. Lederne af partiet var Ernst Christiansen og Sigvald Hellberg, og hvis det ærede medlem hr. Holger Eriksen vil have noget at vide om, hvorfra det kommunistiske parti fik sine penge dengang, og om det fik nogen